

Hétszáz csomag lapult az óriási fenyőfa alatt Ünnep Zákányszéken

Hatalmas fenyőfa, hétszáz darab ajándécsomag és műsor várta szombaton délelőtt a zákányszéki falukarácsony résztvevőit. Az ünnepség ötlete *Borbás Istvánnétől* származik. Négy évvel ezelőtt azzal a céllal szerveztek falukarácsonyt, hogy a község gyermekeit, időseit, főleg a szociálisan rászorulókat meglepjék egy kis ajándékkal. Az idén *Csótiné Ördög Edit* vette át

a stafétabotot az „ötletgazdától”. – Az általános iskola ötödikesei, illetve az ovisok karácsonyi hangulatú énekkel, táncsal, rövid jelenettel köszöntötték a vendégeket – mondta a főszervező. Ezután szétosztották a hétszáz csomagot, amelyekben narancs, mogoró, csoki és az ovi konyhán sült mézeskalács lapult. A sportcsarnokban fölállított fa körül kellemes forralt bor illata

Házilag sült süteménnyel kínálták a vendégeket. Fotó: Veréb Simon

szállt. – Édesapám saját kövidinkájából főztem a lélekmelegítőt – tudtuk meg *Bóka Ferencnétől*. A zákányszéki forralt bor titka, hogy az egyharmad résznyi, különféle teákból készített alapozó öntünk kétharmad rész bort, majd fahéjat, szegfűszeget, fehérborsot, citromlevelet és reszelt citromhéjat adunk hozzá. Szegényesen teltek nálunk egykoron az ünnepek – emlékezett vissza gyerekkorára *Ottlík Mihályné*. Öccsével kockacukrot csomagolt színes papírba, diót mártottak ezüstfestékbe és ez került a fára. A kicsik örültek a kukorica-szárbból eszkábált ókröcskéeknek. Az ünnepi asztalon bablevés és mákos tészta gőzölgött. A szombati csomagosztást a legkisebbek várták leginkább. Az ötéves *Stefaniga Tamás* kedvence a Túró Rudi, de ez most nem lapult a zacskóban. Helyette csokit, narancsot ehetett a kislány. A Jézuskától ma este pedig rengeteg kisautót szeretne kapni. Az igazi meglepetés azonban februárban lesz. Ekkor születik meg ugyanis a kistestvére.

K. T.

Belami karácsonya

Ez ám a rádió! – csettintett Belami, lábának régi mütőkészre váró hatalmas bütykével a kocsikuplungián. Mert nemcsak műsort ad, hanem hitet is: az idén mégsem kell eltörni három bordát ahhoz, hogy az áruházakban eljusson az ember a kasszáig.

Ami rádió ugyanis nem kisebb örömhírt harsozott a nyugalmazott szépfü autójában, mint azt: országszerte elmaradt a várt hatalmas bevásárló roham ezüstvasárnapon, minden szupermarketben kényükre és kedvükre, valamint roppant nyugodtan válogathattak a ajándékvadászok a gondolat között.

– Miért ne válogathattak volna! – biggyesztette két kiló rúzzsal terhelt ajkát Cink Enikő a hír hallatán. – Csak nem gondolja, kedves Belami, hogy ilyen árak mellett majd még az üzletekben hadakoznak a népek. Egy percig se féljen: aranyvasárnap előtt egy nappal sem akadályozza magát senki abban, hogy megvegye a maga kis szaloncukrát – indította útnak vénülő cimboráját szombaton Enike. Majd mielőtt még Belami kiléphetett volna a Zsibbadt brigádvezetőből, gyorsan eme szép kerek mondattal zárta le a szociológia jegyeket magán viselő helyzetértékelését.

– Az emberek ugyanis szegények. No, ebből a sok szegény emberből mindjárt a legközelebbi, markethoz épített autóparkolóban talált hősünk uszkva 9 ezer 878-at. E tömeg fele autóját szeretne volna bepréselni a már ott ácsorgó 8 ezer 547 kocsi közé. A másik fele pedig arra ügyelt, hogy a csomaghegyeket különösebb töréskár nélkül be tudja rakodni a csomagtartókba. Mivel Belaminak mindössze két órát kellett arra várnia, hogy végre megkaparintson egy üres bevásárlókocsit, a külvárosi széplegény a helyzethez képest egészen vidáman vágatott a gondolatok tizezer köbméteres áruházi világába. Előzetesen összegezett terveit szerint előbb a játékosztályon akart valami elmezsizsoló fufangdobozt megvenni kisebb gyermeknek. Ám mivel ott éppen teniszütkkel vívott párviadalt két nem igazán nyugodt apuka egy lendkerekes csillagközi rakétáért (meg egyébként sem volt annyi hely, hogy Belami 45-ös lábából mind a kettő elfért volna különösebb károsodás nélkül), a vénülő férfit elvágatott a hűsok birodalmába, mert hát valamit enni is kéne. Az itt kágyzó sor hetvenkilencedik tagjától megtudta: ő még akkor állt be vásárlási szándékkal, amikor manapság érettségire készülő fia még a tipegőjét nőtte ki. Sebaj – őrizte nyugalmát és farzsebében domborodó

pénztárcáját Belami –, akkor gyereünk az aranykhoz, mert bé nejenek, Görcs Jolánnak erre a karácsonyra egy olcsó, de annál is mutatósabb nemes fémet szeretett volna megvenni.

– Talán ez a nyakék, 89 ezer 999-ért jól mutatna a nagyságos asszony nyakában – ajánlgatott egy közepes árfekvésűnek minősített darabot a boltos legény. Majd a vevő arcára nézett, s gyorsan rádöbbsent: ezt a terméket aligha fogja Belaminak becsomagolni.

– Pulóvert vegyen Jolánnak, egyik szebb, mint a másik! – kiabált barátjára Snájdig Pepi. Őt két biztonsági őr rángatta elő egy bevásárló kocsi alól.

– De a kosztümök is szépek – nyöszörgött Plüss Eta (kit egy jól sikerült bódicsekkel taszítottak a kóla automatára), majd elaludt nagy fájdalomában, mielőtt Belami megszerezhetné volna azt a karton ásványvizet, amit az asszony parancsa szerint még véletlenül sem szabad elfelejtenie.

– Vásárolunk, Belami úr, vásárolunk! – érdeklődött ekkor Minek Dönci. A Zsibbadt brigádvezető baráti körének állandó tagja nagy vidáman bemutatótt egy oxigénadagoló kézi készüléket is, mondván: még reggel kezdte meg egy-két dolog felhajtását a rádió szerint elmaradó vásárló rohamban. S lám, eme technikai csoda révén még mindig levegőhöz jut.

– Kér egy szippantást! – sodródott Minek úr a tömeggel, egy óra alatt mindössze két métert. Belami pedig erejének utolsó tartalékait mozgósítva megvett mindent, amire semmi szüksége nem lesz soha, s természetesen még véletlenül sem pakolt olyan árukat a kocsijába, amiről elmondhatná: ajándéknak látszó tárgy. De kit érdekelnek efféle kicsinységek – állította fel sátrát a külváros meggyőtt panelvitéze a egyik pénztár előtt. Mire lefordított kelet-belgára néhány ismertebb nemzeti eposzt, valamint Tolsztoj Leó összes művét, már meg is kérdezte tőle a pénztáros, a görkorsolyán érkező informátor, s két szabadnapján boltot rohamozó ápoló nővér:

– Uram, biztos jól van?
– Természetesen – ölte ki a fájdalmat Belami izmából, lelkéből az öntudat. – Hiszen mégiscsak karácsony jön, a szeretet ünnepe – tette hozzá, majd elájult egy képkerekedő pultja mellett. Csupán csak akkor tért magához, amikor egy kortárs magyar művet kereső úr bejelentette: ha erre a figurára ráfújna valaki tíz kiló zománcfestéket, biz’ isten máris vinné a karácsonyfa alá.

BÁTYI ZOLTÁN

Gyermeköröm a városházán

A családias hangulatú városházi karácsonyon 500 gyermek vehetett át ajándékot.

Fotó: Veréb Simon

Idén immár kilencedik alkalommal rendezték meg Szegeden, a városházán azt az ünnepséget, amelyen több mint 500 szegény sorsú gyermeknek osztottak ajándékot. A szegedi önkormányzat, a Bartók Béla Művelődési Központ, a Dél-alföldi Ifjúságért Alapítvány, a Magyar Vöröskereszt szegedi területi szervezete és a Délmagyarországi Gyermek és Ifjúsági Alapítvány szervezésében szombaton tartott karácsonyi ünnepségen Bartha László polgármester, Ványai Éva alpolgármester és Benyik György, a polgármesteri hivatal unversitas és vallásügyi főtanácsosa üdvözölte a gyerekeket, a szülőket és a nevelőket.

A várakozás lázától csillogó szemek figyelték a városháza dísztermében a rövid alkalmi műsor fellépőit: Rácz Anikót, a makkosházi Általános Iskola tanulóját, aki Dsida Jenő Itt van a szép karácsony című versét szavalta, Géczy Szilviát, a Baseli Zeneakadémia hallgatóját és kísérőit Géczy Klotildot és Szabó Katalint, akik karácsonyi énekeket adtak elő, majd a zsombói általános iskolások betlehemes játékát. Ekkor kezdődött az ünnepi alkalom fénypontja: az ajándékozás. Izgatottan bontó-

gatták a kicsik a csomagokat, melyekben könyv, édesség, gyümölcs, írószer volt, s mindez mellé még egy-egy mozijegy is dukált, amelyet a jövő héten használhatnak fel egy kiváló rajzfilm megtekintésére.

A gyerekek fegyelmezettek voltak, hiszen a karácsonyi csomag átvétele után illedelmesen megköszönték az ajándékozóknak, hogy rájuk gondoltak, szebbé tették számukra ezt az ünnepet. Azután számba vették a „tartalmi lényegét”, majd vissza is rakták a holmit a szatyorba, azzal, hogy a szentestén a feldíszított fa alá kerül ez az ajándék is.

A Gyermekkarácsony 2001. elnevezésű rendezvényt különben három részben és időpontban tartották a díszteremben, mert az 500 gyerek egyszerre nem fért volna el a padokban. Az ízléses ajándékokat egyébként a Szegedi Mozgókép kft., a város ifjúsági és sportbizottsága, a Szociális, Gyermek- és Családvédelmi közalapítvány, a Szedipesz és Mező Tamásné mézeskalács készítő támogatásával, valamint a Benák András, Berekné Petri Il-dikó, Dobó László, Juhász Miklós, Péter Szilveszter és Tóth András önkormányzati képviselő hozzájárulása révén vehették át a gyerekek.

K. E.

Krisnások ajándéka

Forró tea a nélkülözőknek.

Fotó: Miskolczi Róbert

MUNKATÁRSUNKTÓL

Mintegy kétszáz ételmisszercsomagot osztottak ki vasárnap délután Szegeden, az Aradi vértanúk téren a Magyarországi Krisna-tudatú Hívók Közösségének szegedi tagjai a nagycsaládok, kisnyugdíjasok és rászorulóknak között. Juhász Csaba, a Krisna-tudatú hívók szegedi központjának vezetője lapunknak elmondta, hogy a krisnások év közben heti rendszerességgel visznek ételmisszercso-

magot szegedi és domaszéki családoknak, nyugdíjasoknak. A krisnásoknak két évvel ezelőtt már volt egy nagyszabású akciójuk Szegeden. 1999. december 31-én éjjel kétszáz frissen sült zsemle és száz liter forró teát osztottak ki az ünneplők között a Belvárosban. A vasárnap kiosztott karácsonyi ajándék ételmisszercsomagba almát, krumplit, káposztát, narancsot, lisztet, rizst és kalácsot raktak a krisnások, akik forró teával is megkínálták a nélkülözőket.

Rázós futam

MUNKATÁRSUNKTÓL

Kisebbség áramutást szenvedtek tegnap azok az utasok, akik délután 2 óra előtt szálltak le a Bartók téren az 5-ös troliról. A jármű úgynevezett „testkötésben” volt, vagyis a fémkarosszériára ráfolyt a megolvadt sós víz és ez okozta az enyhe áramutást. Ez igen szélsőséges esett, ritkán fordul elő. Amúgy a re-

mizből kiálló járműveket minden esetben műszerrel megvizsgálják, nincs-e rajta nagyobb áram a megengedetnél. A négy megrázott utas azonnal szolt a trolivezetőnek, aki lehúzta a két áramszedőt. A mentőt is kihívták, de csak három utas várta meg. A maradék hármat kórházba szállították, majd rövid megfigyelés után hazaengedték őket.

2001 gyertya

Folytatás az 1. oldalról

Legyenek ezek a tulajdonságok a mi életünk elemei is, mondotta a püspök. Ezután Gounod Áve Mária-ját Szél Bernadett énekelte el orgonakísérettel, azt követően pedig dr. Mészáros Rezső, a Szegedi Tudományegyetem rektora szolt az egybegyűltekhöz. Ő is a tolerancia, a szeretet, az empátia szükségességét hangsúlyozta. Meg a másokra való odafigyelést, ami hozzájárulhat ahhoz, hogy világból eltűnjék a durvaság, az erőszak, s teret nyerjen a béke.

Ezt követte egy különleges műsorszám, melynek során a szegedi Nagy Gábor, a Magyarországon és külföldön is elismert hagyományőrző bőrdudás, karácsonyi éneket adott elő hangszerén. A Piarista Diákok Kamarakórusa is szerepelt, s utána Bartha László polgármester emelkedett szólásra. Arról ejtett szót, hogy meggyőződése szerint a szegediek azonos szándékkal közelítenek egy-egy kérdés megoldása felé, s mindannyiukat a jószándék, a szeretet jellemzi. Elismerőleg szolt a két évvel ezelőtti kezdeményezésről, amelynek a lényege a Dóm téri karácsonyi vásár és a szegedieknek közvetített kis programok voltak. Ezeket főleg gyermekek adták és az összefogást, a szeretetet közvetítették mindannyiunknak.

Az üdvözlő beszédekert betlehemes játékok, kórusok fellépései, szavalatok követték, majd a résztvevők karácsonyi énekeket énekelve kivonultak Dóm térré. A ki-járatnál mindenki kapott egy-egy gyertyát, amelyet a Napsugaras Művelődési Egyesület tagjai készítettek. Az ünnepség végén a téren felállított karácsonyfa köré érkezett a menet, ahol csillagszórók szikrázása és az akkorra meggyújtott 2001 gyertya fény világította be az estében a Dóm teret.

KISIMRE FERENC